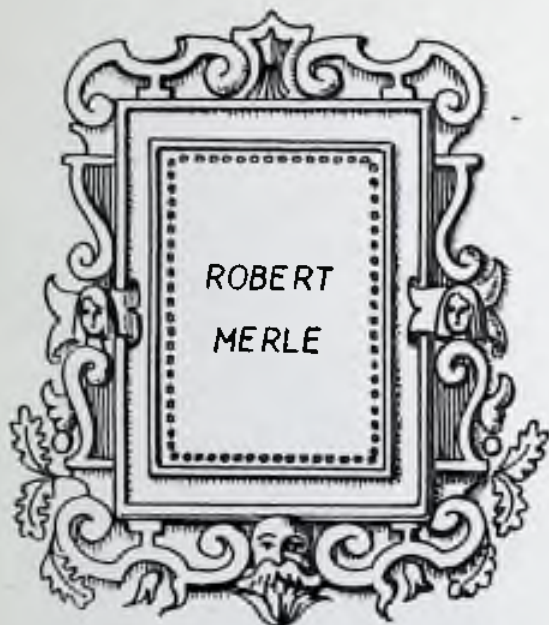

// Robert Merle - B.Jažková: Stručný úvod
do teorie duše - B.Ježková: Učitel -
H.Š.Franke: Chyba minulosti - V.Nikitin:
Pracovní zařazení - M.Twain: Yankee na
svoje krále Artuše //

Widt 84

Spisovatel, literární vědec v oboru anglické a americké literatury, autor mnoha románů a literárních reportáží se narodil roku 1908 ve francouzském Alžírsku.

Do literatury vstoupil jako dramatik inspirovaný antickým divadlem. Ve svých čtyřiceti letech napsal první román "Víkend na Zuyécoote". Do příběhu skupiny rezignovaných francouzských vojáků pokoušejících se uniknout z německého obklíčení od Dunkerque na lodích evakuovaného anglického expedičního sboru,

vložil své vlastní válečné prožitky.

Jeho další Merlova kniha "Smrt je mým fenelem", zabývající se analýzou mentality masových vrahů, čerpá částečně z válečné zkušenosti - Merle prošel třetí ruky v zajateckém táboře.

Další román "Ostrov" zahajuje novou etapu Merleho uměleckého vývoje vyznačující se hlubším využitím fikce a studiem složitosti vztahů obou pohlaví. Merle po svém interpretuje už vícekrát literárně zpracovaný příběh vzbuřenců z Bonty a na příkladu dobrovolných trosečníků odкрývá problémy soužití dvou různých kultur a nachází kořeny rasismu jako ospravedlnění zotročování.

Vydává Kroužek přátel vědeckofantastického žánru a záhad při CZU SSM.

Vyšlo jako příloha informačního časopisu CZU SSM k.p. TOS Hostivař.

Sestavili M.Nejedlý, M.Martinková. Ilustrace V.Widtmann.

Uzávěrka čísla 20.2.1985.

Neprodajné. Určeno pro vnitřní potřebu.

Problémem využívání a zotročování se částečně zabývá i následující román "Ať delfin promluví". Možnost vojenského i jiného zneužívání inteligentních delfinů nám připomíná Čepkovu "Válku a sloky", na níž se také odvolává.

Ve své knize "Za sklem" Merle na chvíli opustil linii fikce a vrátil se k románu faktu. Ličení jednoho dne na pařížské univerzitě v době studentských bouří nám dává nahlédnout do málo známého světa francouzského školství a v mnoha směrech do života celé francouzské společnosti šedesátých let.

Už v románu "Malevil" se ale Merle vrátil k linii "Ostrova". "Malevil" patří k vrcholům Merleho tvorby. Podušilo se mu napsat postkatastrofický příběh, jehož hrdinové, obyčejní lidé, francouzští venkované, se nedají zlomit a svým optimismem a důvěrou v sebe pokládají základy příštího lidstva a nové společnosti.

V "Mužích pod ochranou" se autor znovu zabývá vztahem muže a ženy. Jde v podstatě, stejně jako v "Malevilu", o postkatastrofický příběh, katastrofa však v podobě encefalitidy postihla pouze muže. Merle skoumá nový status muže ve společnosti složené prakticky pouze z žen. Ve druhé linii románu kritizuje na příkladu radikálního feminismu projevy fašismu a totalitarismu ve společnosti.

V současné době Robert Merle pracuje na rozsáhlém šestí- či sedmídílném historickém románu z doby hugenotských válek. V Klubu čtenářů zatím vyšly první dva díly.

Vikend na Zuydcoote; 1948

Smrt je mým řemeslem; 1953

Ostrov; 1962

Ať delfin promluví; 1967

Za sklem; 1970

Malevil; 1972

Muži pod ochranou; 1974

Dědiotví otců; 1977

V rozpuku mládí; 1979

Mé dobré město Paříž; 1980

Vladař na scéně; 1982

Román "Až delfin promluví" se stal také předlohou pro comicsové zpracování. Takto zachytil jednu z klíčových scén románu francouzský časopis Pif.

DELFINI PODVÁRAT NE-
DOSTALI PÁČEL RYB. PO-
ZOROVÁNÍ JE DELO PŘES
NATNÉ ÚKLO V OKENKU.
VE DVANACT DESET...

PA...
PA...
PA!!!

* ZUZOMĚLNA, KTEROU
IVAN VOŘ NA BEVILLU

SEVILLA SE POKOUSÍ IVANA
ZATAHNOUT DO HRY...

FETCH
BALL!

QUE IVAN MIZÍ
POD VODOU, ABY
ŠDELIL BESSII
O KYBACH...

VE DVANACT TČET...

FISH! FISH! FISH!
FISH! FISH!

SPIS NÁS UNDI
KDYŽ SE ŽUDOU
WEDAT ŠLOU
A BESSII!

NE, USBET...
IVAN SPIS ŽEŽE
NRMAHOU - TO
JE ZNAMÝ PŘÍPAD...

V 48.52 SEVILLA PŘÍJE
K BAZÉNU. ZDE JE ŽAMAM

FISH!

FA, WHAT DO
YOU WANT ?

LISTEN!

'SEN!

FA GIVE FISH
TO-NIGHT

'NIGHT!

YES! -
FA GIVE FISH
TO-NIGHT !

KAY!

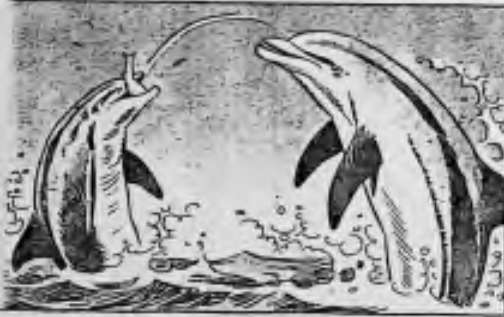
1) FA CO CHCEŠ? 2) KYBU ?
3) TOUŽEŠ? 4) KYBU? 5) FA MŮŽEŠ
VŠEČER 6) KYBU? 7) KYBU? 8) FA MŮŽEŠ
VŠEČER? 9) KYBU?

ZA SKUMARKU...

FA, GIVE
FISH BI!

Bİ!

* "FA, PODEŠ KYBU BI ?"

FISH
FOR
FA!

* KYBU ? KO FA

STRUČNÝ ÚVOD DO TEORIE ČUDU

Záznam přednášky docentky parapsychologie Pekloslavy Čertové, zasloužilá pracovníce VŮČAKO, kterou přednesla na zasedání Intergalaktické akademie věd.

Zajisté jest všeobecně známo, že univerzální vlastnosti předmětů je ztraceti se. Dejme tomu tužka nám upadne na podlahu. Lezouce po kolenou, propíráme tuto píď po pídi, leč marně. Dotyčný předmět vzdoruje nalezení. Říkáme tedy, že je v čudu. Vzhledem k tomu, že daný předmět je podstaty hmotné a hmota je, jak všichni víme, nezničitelná, musíme zákonitě vyvodit důsledek, že není-li hledaná věc zde, musí být nutně jinde. Je v čudu. Z toho plyne, že onen čud je hledaný jinde. Protože hmota je sice nezničitelná, avšak transmutovatelná, je předmět v čudu jsoucí předmětem transmutovaným. Čud je tedy další, pátý, rovně existující rozměr.

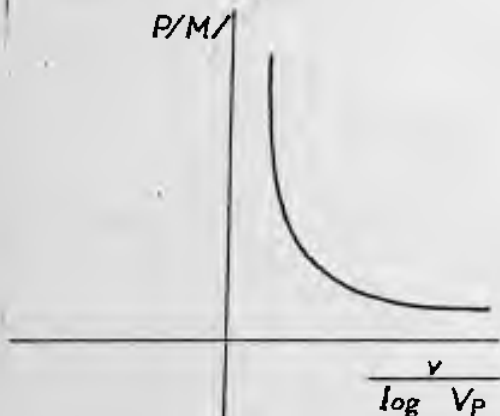
Strukturu čudu pochopíme, jestliže si uvedeme, co se s předmětem do čudu se propašním děje. Daný předmět zmizí z našeho prostoru a ani za nic v něm nemůže být nalezen. Pakliže usilovně hledáme, nezřídkem najdeme něco úplně jiného, co bylo v čudu už předtím. Příkladem Hledáme tužku, která je v čudu. Po intenzivním hledání nalezneme diář, který byl v čudu už nějakou dobu, a to na místě, kde bychom ho nikdy nehledali. Tento jev lze vysvětlit následovně. Podstatou čudu jsou energetické hladiny, z nichž každá může být obsazena pouze určitým předem daným počtem předmětů. Jestliže do takto obsazené sféry přibude objekt další, dojde k excitaci hladiny. Excitovaná hladina vytěsňuje některý předmět v čudu jsoucí do hladiny vyšší. Je-li i tato plně obsazena, dojde k vytěsnění libovolného předmětu z čudu. Při přestupu objektu z jedné excitované hladiny do druhé dojde k emisi zvláštního impulsu, takzvaného *r a c i o n u*. Je to energetické kvantum přibuzné mentionu. Jeho účinek na lidskou psychiku je nahlý, okamžitý a jednorázový. Říkáme, že to člověka trkne.

Hodnota předmětu vytěsněného z čudu je irrelevantní vůči momentální osobní potřebě hledajícího. Nebyl zaznamenán případ, že by věc, zmiselá v čudu, vytěsnila předmět ji nahrazující ať hodnotou či funkcí. Příkladem Je v čudu velmi důležitý nenahraditelný doklad. Místo něho nalezneme složenku, která je v čudu již dávno a jejíž doba splatnosti nenávratně prošla.

DEFINICE

Předmět do čudu se propadáší vytěsní předmět již v čudu jsou-
cí, přičemž jejich vzájemná hodnota je irelevantní.

Čud je rozměr důsledně neselektivní. Jakýkoli reálně existující předmět se může ocitnout v čudu, i když sfinita předmětů k mizení v čudu je nepřímo úměrná jejich velikosti. Tato závislost je graficky vyjádřena hyperbolou.

$P/M/$ - pravděpodobnost mizení

v - velikost předmětu

V_p - kubatura prostoru

$$P/M/ = \left(\frac{1}{\log V_p} - \frac{1}{V_p} \right)^{-1}$$

DEFINICE

Pravděpodobnost mizení v čudu je dána poměrem velikosti předmětu a logaritmu kubatury prostoru, v němž se předmět nachází.

Pravděpodobnost mizení $P/M/$ násobena koeficientem momentální důležitosti předmětu určí absolutní možnost mizení $A/M/$.

$$A/M/ = P/M/ \cdot \alpha$$

α = koeficient momentální důležitosti

Protože mizení v čudu je proces reverzibilní, očekávali bychom, že výše uvedené vztahy platí i pro opačný pochod. Leč není tomu tak. Při vytěsňování z čudu musíme brát v úvahu míru iracionality emitovanou jednotlivými sférami. Jelikož čud je reálně existující rozměr, je tedy entitou přirozených racionálních objektů, je tedy podmínkou vytěsnění z čudu iracionální náboj předmětu. Iracionální náboj získá předmět tehdy, dojde-li hledající k přesvědčení, že je

naprostá hloupost onu věc hledat, neboť je v čudu. Tato míra iracionality je prozatím nezměřená a zdá se, že i nezměřitelná, protože je sumou lidské hlouposti a ta je nekonečná. Z tohoto tvrzení vyplývá, že:

Pravděpodobnost vytěsnění z čudu V/V je nekonečně nepřímě
úměrná pravděpodobnosti mizení.

Je zatím neprobádanou otázkou, je-li čud pouze jeden všeobecný pro všechny, identický, či existuje-li individuální čud pro jednotlivé osoby či dokonce místa. Na základě experimentálně zjištěných faktů se oprávněně domníváme, že čud je rozmer personálně univerzální, avšak lokálně vázaný.

Z filosofického hlediska je čud zvláštěm případem existence objektů. Je tedy důkazem průniku n -rozměrné reality. Proto nezahrnuje oblast interpersonálních vztahů. Říkáme-li o nějakém vztahu, že je v čudu, jedná se pouze o metaforické vyjádření, které nemá vědeckého opodstatnění. Čud jakožto další způsob existence hmoty nezahrnuje emocionálně volní sféru psychiky, i když prostřednictvím racionu emitovaného excitovanou hladinou na psychiku působí.

Zvláštní případ mizení v čudu jsou peníze. Ty jsou v čudu pořád.

Teorie čudu osvětluje mnohé oblasti našeho života, i když sama v sobě skrývá ještě nejedno tajemství. Naše vědecká skupina i nadále usilovně pracuje na odkrytí všech záhad čudu a předběžně se zabýváme i možností průmyslového využití.

Barbara Jeřková

V tomto čísle uveřejňujeme tři příspěvky z loňské "Vánoční" SF soutěže o nejlepší povídku a ilustraci. Práce B.Jeřkové získala pouze čestné uznání poroty, neboť se vymykala nejenom svojí kvalitou, ale také formou, a nebyla uznána za povídku. Ilustrace Lenky Heindlové jsou ke knize B.Aldisse - Monstop a k povídce T.Sturgeona - Muž, který ztratil moře.

UČITEL

Barbara Ježková

- Řekněte, pane učiteli,
proč mi babička říká: Broučku?
Copak to znamená? -

- Brouček je, chlapče, malý brouk.
Vyhynulý tvor řádu Insecta.
Brouk - obecné označení hmyzu. -

- Řekněte, pane učiteli,
proč mi babička říká: Kotě?
Copak to znamená? -

- Kotě je, chlapče, mládě kočky.
Dávno vyhynulý savce
údajně přítulný a milý. -

- Babička mi, pane učiteli, říká všelijak.
Proč používá slova, která už nejsou?
Proč mi neřekne třeba, že jsem
delta okruh nebo turbochord? -

- Babička, chlapče, už je stará.
Paměť má špatnou. Program zastaralý.
Nutno vyměnit. -

- Tessa, pane učiteli, vy jste zaručně nejlepší
vypočítací stroj na světě.
Chtěl bych být jako vy. -

- Můžeš. -

- A nevádí, že jsem člověk? -

- Nevádí. To časem přejde. -

CHYBA MINULOSTI

herbert A. Franko

- Verze: 1. - konvenční
2. - subordinativní
3. - mystická
4. - ~~středověká~~
5. - realistická

"Takže, milý profesore, k věci!" Ministr si nepotrpěl na žádné dlouhé dvojdy - rozhodoval se rychle a energicky. Jakákoli váhání či nerozhodnost se mu protivily.

Profesor Lorella ho znal už dlouho a dobře se připravil. Jeďnalo se ostatně o projekt, který byl přínosnějším pro něj a pro jeho spolupracovníky důležitý. "Podklady znáte," řekl. "A víte, co zamýšlíme. Jde o největší vědeckotechnický pokrok od přistání na Měsíci. Zasahovat do minulosti, opravovat dějiny ... pomyslete jen, kolik námhy dá napravit chyby dřívějších generací. Nenabízíme nic víc než univerzální metodu řešení problému."

"Jak daleko do minulosti váš postup dosahuje?"

"Jak daleko chcete," odpověděl profesor Lorella. "Budoucnost je nejistá, minulost se však projevovala množstvím řetězců událostí a na ty zaútočíme. Samozřejmě je nezbytná přesná analýza kauzálních vztahů, tato námaha by se však měla vyplatit."

"A jaké jsou šance, že dosáhnete cíle?"

"Není jediné otázky, která by nebyla teoreticky dořešena. A věc je prostší, než se zdá. V izolované oblasti čtyřrozměrného kontinua zvýšíme zakřivení prostoru, až vzniknou singularity. Tak dojde k topologickému paradoxu - srovnatelnému s tvarem mostu, tedy zakřiveného časoprostorového sektoru, který bude spojoval dva libovolně oddělené body. Můžeme ho sice udrţet jen na mikrosekundy, ale to stačí k tomu, abychom mohli se zpětným účinkem zasáhnout kauzální sled. Podle našich propočtů je možné cílové body s dostatečnou přesností ..."

Ministr ho netrpělivě přerušil: "Tedy - jaké jsou šance? Existují ještě nějaké faktory nespolehlivosti?"

"Žáné. Mám bych připomněl náš dřívější projekt - gravitační kluzák. Nebo konvertor entropie. Ještě nikdy jsme se nezmýlili."

Ministr přikývl. "Kolik peněz potřebujete?"

"Dvě miliardy."

"Te by šlo. A do jakého konkrétního problému se chcete pustit nejadrív?"

"To záleží na vás."

Ministr krátce zvažoval. "A co takový pokojný svet? Svet bez konkurence, bez boje, bez agrese."

"Škvelá myšlenka," potvrdil profesor Lorella. "Je tím projekt schválen?"

"Ano," odpověděl ministr.

"To záleží na vás."

Ministr krátce zvažoval. "Zlo, které nám působí nejvíce starostí, je znečištění životního prostředí. Přál bych si svět bez nečistoty."

"Dobře jste rozhodl," potvrdil profesor Lorella. "Je tím projekt schválen?"

3. "Ano," odpověděl ministr.

V tom okamžiku cosi zašumělo a jakýsi hromový hlas zvolal: "K čertu, co je to nečistota?"

4. Teprve teď se ministr trochu zarazil, ayl si vešm své odpovědnosti. "Nemůže mít zaseh k času nějaké nežádoucí následky? Co se stane, když někde ustalite chybu?"

"Metoda je absolutně bezpečná," odpověděl vesec. "Neuěeláme chybu."

"V pořádku," řekl ministr, "projekt je schválen ... nějaké nežádoucí následky? Co se stane, když někde uěeláte chybu?"

"Metoda je absolutně bezpečná. Neuěeláme chybu."

"V pořádku, projekt je schválen ... nějaké nežádoucí následky? Co se stane, když uěeláte chybu?"

"Metoda je absolutně bezpečná. Neuěeláme chybu."

"V pořádku, projekt je schválen ... nějaké nežádoucí následky? Co se stane ..."

2. "Nejářív bychom třeba - jaksi na zkoušku, uěelali pokus s nějakou menší uěelostí ..."

"Co takhle Kolumbovo objevení Ameriky? Poěle máho byla objevena příliš brzy. A ce když k tomu nedošlo. Co je tak odsunout o sto let?"

"Ale ověen," odpověděl profesor Lorella. "Je tím projekt schválen?"

"Ano," řekl ministr.

Noční služba. Nuda. V centrále bylo pět mužů a hrálo karty. Jen příležitostně někdo z nich pohlédal na jednu z obrazovek.

Bzučák ... První dozorců s povzdechem vstal a přistoupil k řídící desce. Rychle se zorientoval. "Zase ten sektor Země," zabručel. "Teď začínají dokonce s manipulací času."

"Vypni to," zavolal na něj někdo od stolu. "Děle, táhneš!"

Pokrčil rameny. "No dobrá - ať začnou zase od začátku."

Zmáčkl knoflík. Obraz se zbortil, v prostoru lenivě kroužily pouze cáry mlhy. A pak se rozplynuly a ukázala se zeměkoule. A Země byla pustá a prázdná.

1. A v tom okamžiku se rozplynul ve vzduchu a s ním profesor Lorella a s ním zmizela všechna zvířata i rostliny. Zeme byla pouští z pemzy a bazaltu a prudké slunce si pohrávalo s horkými parami stoupajícími z vroucích moří.

5. "Já vám děkuji," řekl profesor Lorella a stiskl ministrovi ruku. "Jsem si jist, že jste rozhodl správně." Rozloučil se. Zbývalo mu už jedině: informovat o rozhovoru své spolupracovníky. Když vešel do haly svého ústavu, obklopili ho. "Peníze jsou schváleny," řval. "On tomu uveřil! Stačilo jen poukázat na gravitační kluzák a na konvertor entropie. Teď shrabneme mzdu, kterou nám upírali!"

Vzali ho na ramena, jeřali a křičeli. Bouchalo šampaňské. Oprava minulosti se podařila.

WidT 84

PRACOVNÍ ZAŘAZENÍ

V. Nikitin

"Dobrý den, miláčku," řekl ženský hlas. "Jak se ti vede?"

"Zvykám si," řekl jsem a zatím jsem nevěděl, jakou intonaci mám použít a proto jsem se snažil mluvit tiše, jako bych měl hrát stažené vzrušením. "Starosti - hromada. Jak se cítíš? Stýská se ti?"

Do rozhovoru jsem vstupoval s navykou opatrností, tak jak vstupuje do ranního moře časný plavec - palcem nohy zkouší vodu.

Pravou rukou jsem stiskl tlačítko ADRESA. Na obrazovce zprava se objevil portrét mladé ženy s uplakanými očima a běžely červené řádky textu:

-- HENRIETTA S L A Y T * 28 LET * KRESLIRKA PROJE
KTÖVE KANCELARE FY DOUGH CHEMICAL * MANZEL TIBOLD
SLAYT ### OSIDLOVAC BRO 384918 ### O D E S L A N *
TRICET DNI * SMER TITAN * HLAVNI SPECIALIZACE: VED
OUCI KOMPRESOROVYCH STANIC * SOCIALNI STATUS: NEZA
MESTNANY * POSLEDNI ZAMESTNANI: ....

Upíral jsem oči na ubíhající informaci, ale prsty už automaticky vytukávaly na klávesnici BRO 384918; na obrazovce zleva se objevila fotografie muže a v levém sluchadle se ozval chraptivý hlas s lehkým mladickým akcentem: Tibold Slayt, trochu protahoval "a" i "u" a měkčil "l", četl kontrolní text (všichni osídlovači jsou udiveni, proč před o d e s l á n í m musí pronést těch deset nesmyslných, foneticky těžkopádných frází). Napodobit řeč Slayta bylo jednodušší.

"Samozřejmě, že se mi stýská," hovořila žena a kousala si rty. "Jaký zvláštní hlas máš ... Daleký a ... cizí ... Cítím se hrozně, Tibe! ... a co když se už nikdy neuvidíme?"

Řádky letely a letely po obrazovce. Bylo tedy všechno, co potřebuje operátor vědět o životě Tiba Slayta: kdy a kde se narodil, čemu a s kým se učil, otec, matka, babičky, dědečci, syn (Miki, 4 roky), zvláštní znamení přátel, data a místa setkání, oblíbená slovíčka a tak podobně ...

"Ale co to povídáš, Heni! Uvidíš, že všechno dobře dopadne. Přijde čas a ty se teleportuješ ke mně. Spolu s chlapcem. Do té doby už postavíme kopuli a bude se tu možná žít trochu příjemněji než na Zemi."

"To chci, Tibe! Ale mám strašné předtuchy ... Moje číslo v pořadí je

409840. To znamená čekat přes rok ... A potom ... Je to teprve měsíc, co jsi vošel do kabiny teleportace a už jsi se změnil. I hlas máš nestálý. A Mikiho si nazval chlapcem, i když jsi ho vždycky nazýval človíčkem ... Je mi hrozné, Tiba!

Selhaus! Musím být opatrnější. V naší práci jsou neúspěchy nepřipustné: není nic horšího, než zasít v lidech nedůvěru k TP.

"Uklidni se, Ben! Všechno dobře dopadne. Je něco nového?"

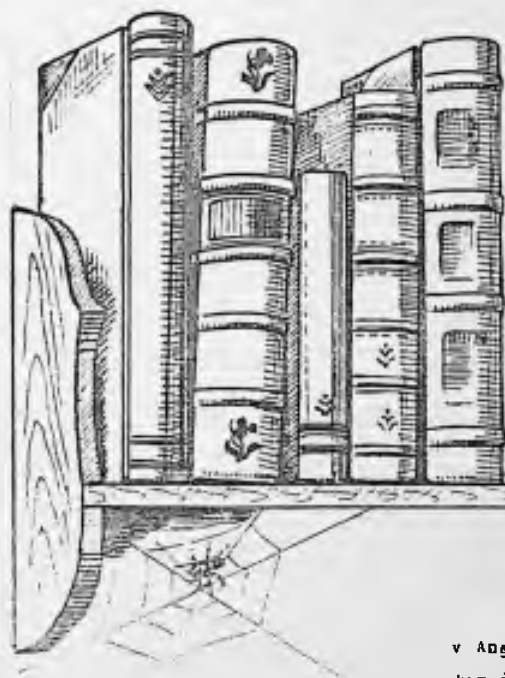
"Ne novinky, ale nepřetržitá hrůza! Ceny rostou vražednou rychlostí. Abych si s tebou mohl promluvit, šetřili jsme s Mikim celý měsíc doslova na všem a ještě jsem se zadlužila ... Život v Newtonu je skutečně nesnesitelný. Ve vzduchu smog, pitná voda už neteče ani dvě hodiny denně a čas... Vem si to, že ve městě žije už dvacet pět milionů lidí! A polovina nezaměstnaných. A to je v celé Americe. Vraždy, popravky, loupeže, pogromy ... Jak je to přece jenom dobré, že vynalezli teleportaci a jde se bez všech raket dostat na Daleké hranice. Lidé se k Osídlovačům hlásí po desítkách tisíců - především, samozřejmě, nezaměstnaní. A hranice se posouvají ... Říká se, že za jeden, dva měsíce zřídí TP nového směru - na měsíce Uranu a Neptunu ..."

S uhaslením hovořím o hranicích, hlasem Tiba Slayta popisují obtíže a naděje Tiba Slayta o s e s l a n é h o na Titan a sám se dívám do levého horního rohu obrazovky, kde elektronické číslice odečítají dobu besedy. Ještě 45 sekund a konec: pětiminutový rozhovor stojící dva tisíce dolarů skončí. Budu muset odejít do oásové místnosti a na půlhodinku si oddechnout. Operátoři mají přece jenom těžkou práci. Za nepatrný okamžik se vžít do obrazu neznámého člověka, mluvit jeho hlasem, vzpomínat jeho paměti, myslet jeho myšlenkami. A ještě to proklaté utajení! Nedej bože prozradit - třeba i v blouznění -, že žádná teleportace neexistuje, že Daleké hranice jsou hroznou pohádkou. Nestačí se vzpamatovat a sám se ocitneš v TP kabině. Mimo pořadí.

Samozřejmě, že musím v zájmu operátorské služby mnoho vědet a snát. Ale nevím jedno. Jak vypadají uvnitř TP kabiny. Vždyť tam lidé v p o d a t a t ě mizí beze stop ...

MARK TWAIN

YANKEE NA DVORE
KRÁLE ARTUŠE

SEFINX

BONNIE JANDA PRAHA

1947

Toho podivného cizince jsem si všiml v Anglii, při prohlídce starobylého hradu Warwicku. Seznámili jsme se v zástupu, který se dával hradem provázet, a on nás zaujal klidem a obažujícím znalostí

starých zbraní, a jak se zešlo, také dříve zapomenutých příběhů a událostí. O králi Artušovi, rytíři Lancelotovi od Jezera, rytíři Galahadovi a o dalších postavách té doby mluvil jako o osobách, které důvěrně zná. A pak to přišlo!

Průvodce zrovna říkal: "Starý krunýř ze šestého století, z doby krále Artuše a jeho Kulatého stolu; podle povesti prý patřil rytíři Bagramorovi, zvanému Le Desirous. Máte si povšimnout kulaté dírkky na levé straně prsou této

relizkové košile; její původ je neznámý, ale pravděpodobně byla vyvrtána kuli
už po vynalezení střelného prachu - možná nevolným výstřelem některého vojáka
Cromwellova."

Pam, s kterým jsem se zrovna seznámil, se usmál - nebyl to však žádný me-
sešní, novocobý úsměv, ale takový, jaký již dávno, dávno vyšel z módy, před
mnoha stoletími - a zabručel, jak se zdálo, sám pro sebe:

"Abyste věšel, já byl při tom, když se to stalo, já to viděl na vlastní
oči." A po malé paušce dodal: "Já sám jsem tu díрку prostřelil."

A než jsem se vzpamatoval z účinku jeho poznámky, byl ten tam.

Ale ještě týž den jsem ho spatřil. Navštívil mne totiž pozdě večer v mém
pokoje v hotelu Warwick. Seděli jsme se sklenkou whisky a on mi vyprávěl svůj
neuvěřitelný příběh, příběh svého života, naplněného nejpodivuhodnějšími udá-
lostmi. Brzy byl ale ospalý a tak mi dal svazek rukopisu, kde byl celý jeho ži-
vot vyprávěn. A já sedel už do rána a listoval podivným, prastarým svazkem.

Můj nový přítel byl američan z Hartfordu ve státě Connecticut. Začínal
pracovat jako kovář, ale brzy se dostal do velké továrny na zbraně, kde se na-
učil zcela všechno možné. Pušky, revolvéry, kotle, mašiny, vynalézal nové způ-
soby, naučil se v továrně vysokého postavení. Jednoho dne měl nedorozumění se
sládkem, kterému říkali Herkules. Ten ho srazil k zemi jednou ranou nohou.
Američan ztratil vědomí ...

A když užet procitl, seděl pod duham uprostřed krásné venkovské krajiny.
Brzy zjistil, že se stalo něco podivného. Nebyl v Americe, ale v Anglii, nebyl
v naší době, ale v šestém století, kdy Anglii vládl král Artuš. A tak jsem
věděl, jak byl v slavném městě Camelot uvězněn pro svůj podezřelý oblek a chová-
ní. Usmál byt na radu kouzelníka Merlina upálen. Naštěstí si však vzpomněl, že
ten den v polodni má být zatmění slunce. Využil toho, prohlásil, že je větší
kouzelník než Merlin a že se pomstí tím, že zhasne slunce. Zatmění skutečně
proběhlo, král i lid prosil v hrůze mocného kouzelníka, aby je ušetřil. Od té
doby se stal yankoo velice vlivnou osobou u dvora krále Artuše a tím byla ote-
vřena cesta novým reformám a vynálezům. Mel však zapřisáhlého nepřitele. Byl
jim mocný kouzelník Merlin, jehož sláva pomalu upadala, zároveň s tím, jak
vzrůstal vohlas Mistra, jak se mému příteli říkalo.

Prvním Mistrovým krokem bylo vychovat si štáb schopných spolupracovníků.
Ze pomoci svého mladého přítele Clarence tajně zřizoval školy a kursy pro mladé
mužské lidi, kteří se odlišovali svými názory od davu, jenž byl ovládán církví
a učarován ve vše v nadpřirozené bytosti a kouzla.

Pe několika letech se začaly objevovat první výsledky jeho snažení. Měl vojenskou i námořní akademii, štáb schopných techniků a zručných řemeslníků, kteří se svými schopnostmi přibližovali dvacátému století. Začínali budovat telegrafní a telefonní linky, v městě Camelotu vyšly první noviny vedené typicky americkým způsobem. Zručnost a znalosti z oblasti fyziky a chemie několikrát Mistrovi pomohly v soupeření s kouzelníkem Merlinem, tak například vyhodil do vzduchu čaroděju Černou věž dynamitem, který přivedl k výbuchu bleskem, pomocí bleskosvodu. Technická zručnost jeho pomocníků a následovníků zachránila život jemu i králi Artušovi, když cestovali po zemi inkognito, aby král poznal život lidí, a byli prodáni do otroctví a později spolu s jinými otroky odsouzeni k smrti. Mistrovi se ale podařilo telegrafovat Clarendovi, aby poslal jemu a králi rytíře na pomoc. A rytíři, v čele s panem Lancelotem, skutečně dorazili do Londýna v pravý čas, kdy král i Mistr stáli již pod šibenicí s oprátkou na krku. Dorazili v plné zbroji, s těžkými meči - a na MOTOCYKLECH.

A tak jsem se probíral tím záhadným rukopisem, až jsem se dostal k vysvětlení události s prostřelenou drátěnou košilí, to znamená k souboji Mistra s rytířem Sagramorem pro jakousi domnělou urážku. Tuto pasáž raději ocituji z rukopisu:

"Ze svého stanu vyjel vznešený pan Sagramor, vypadal jako impozantní železná věž, nádherný a majestátně ztrnulý, pevně třímaje v pravici mohutné kopí. Na uvítanou se mu nesly vstříc hlasitě a jásavě výkřiky obdivu.

Pak jsem se objevil já. Mně však nikdo nejlásal vstříc. Zavládl výmluvné mlčení, vyjadřující údiv. Měl jsem na sobě velmi prostý a pohodlný gymnastický oblek, na hlavě jsem neměl nic. Můj kůň byl sotva prostřední velikosti, ale bystrý, štíhlý a čilý, svaly jako ocelová pára, rychlý jako chrt. Železná věž a přepychová pokrývka - pan Sagramor - se pohybovaly těžkým krokem přes zápasíste a já na svém koníku jsem mu lehce cupal vstříc. Pozdravili jsme se a pak vzámuti hořd krali a královně. Odjeli jsme na protilehlé konce arény a pan Sagramor nasadil své ohromné kopí do vodcovné polohy a rozjel se proti mně přes zápasíste jako hromová bouře. Já mu vyletěl vstříc jako vystřelený šíp. Když se hrozné Sagramorovo kopí přiblížilo na půlruhého sáhu k mým prsům, strhl jsem koně bez nejmenší namahy stranou a rytířský hromotluk projel těsně kolem mne, ani o mne nezavádiv. Byl jsem za svůj výkon odměněn hojným potleskem. Ještě dvakrát jsme se takto rozjeli proti sobě a výsledek byl týž. Pan Sagramor už nevedel vzteky co delat a zapomněl se do té míry, že po mne hořil sprostou nadávkou, na kterou jsem mu odpověděl nadávkou ještě sprostší. Odvázal

jsou cowboyské laso, které jsem měl připevněné u sedla. V tu chvíli bych vám pravděpodobně viděl ho, jak se proti mně rozehnal - jako kdyby pádl někdo za obchodem. Bylo vidět, že prahne po krvi. Seděl jsem klidně na svém koni a roztáčil velkou smyčku lasa nad hlavou. Když se proti mně rozjel, vyrazil jsem i já. Když se vzájemnost mezi námi zmenšila asi na čtyřicet stop, vyslal jsem proti němu hadovité spirály lasa tak prudce, že to vzduchem zafučelo jako vítr, pak jsem uskočil stranou, obrátil se a jediným trhnutím uzdy zastavil svého poslušného koně, jenž se opřel pevně všemi čtyřmi jako přikovaný. Vzápětí se laso roztáčelo, ztuhlo napnulo a strhlo pana Sagramora ze sedla. Přisáhl Bůh, bylo to něco ohromného.

Ve hvězdě je nejpopulárnější to, co je nové. Lidé skákali do výšky samou radostí. Ze všech stran se ozývalo volání: "Opakovat! Opakovat!"

A tak proti mně vyjelo ještě sedm rytířů a všichni skončili stejně, jako pan Sagramor. Již jsem si myslel, že jsem pokořil celé potulné rytířstvo, když jsem zaslechl signál trub a nový bojovník vjížděl do arény. Merlin se zrovna motal okolo mne a já nemel čas ho sledovat. Spatřil jsem, že rytířem je opět pan Sagramor. Zároveň jsem zjistil, že moje laso je pryč. Ten starý partyka Merlin mi ho vyfouk.

Král si všiml, že jsem beze zbraní, ale nakonec zdvihl ruku, ozvalo se zatroubení, dlouhá čepel meče páne Sagramorova opsala ve vzduchu blýskavý oblouk, a byl to skutečně nádherný pohled, když se rozjel trysek proti mně. Seděl jsem mlčky na svém koni, ani jsem se nehnul. Lidé byli rozčileni, začali na mě křičet a bych utekl a zachránil se.

Nacouvl jsem ani o píď, až ten letící přízrak byl ode mne vzdálen jen patnáct kroků. Pak jsem teprve vytáhl z pouzdra u sedla svůj jezdecký revolver, zabušelo na, zahřmela rána, a revolver byl již zase v pouzdře, dříve než někdo mohl říci, co se vlastně stalo.

Kůň bez jezdce proběhl kolem mne a opodál ležel na zemi pan Sagramor, nadobro mrtvý."

Po tomto vítězném boji vyzval Mistr na souboj všechny rytíře najednou, několik jich zastřelil a ostatní se dali na útěk. Tím byla odstraněna, alespoň na nějakou dobu, jedna z největších překážek pokroku a moderního rozmachu průmyslu. V následujících letech se pod Mistrovým vedením měnila tvář celé země.

V první řadě bylo zrušeno otroctví, daně byly rovnoměrně rozděleny. Mezi lidem se získávaly popularitu telegraf, telefon, fonograf, šicí stroj a mnoho jiných užitečných přístrojů. Budovala se obchodní i válečné loďstvo, Mistr se

dokonce zabýval myšlenkou vyslat výpravu, která by objevila Ameriku. Stavěly se železniční tratě, několik jich bylo záhy v provozu. Takovýto vývoj by asi pokračoval a dvacáté století by asi nastalo poněkud dříve (pokud se týká technického rozvoje), kdyby na Mistrovy úspěchy nehlédl nevráživě mocný nepřítel - církev.

Díky církevním intrikám došlo k boji mezi přívrženci krále Artuše a družinou rytíře Lancelota (to kvůli vztahu pana Lancelota ke královně Ginevě). Král Artuš v boji padl a došlo k boji několika skupin o vládu. Církev dala do klatby Mistra a všechny jeho přívržence a podařilo se jí proti nim sjednotit všechny rytíře. Do soupeřova tábora odchází i velká většina Mistrových žáků.

Ve velké bitvě se utkalo padesát čtyři Mistrových věrných s 25 000 rytíři. Samozřejmě, že se náporu rytířů bránili moderními metodami a tak ještě než začal vlastní útok, nalezla velká část rytířstva smrt na drátěných překážkách, které byly napojeny elektrickým proudem. Zbytek rytířů sautožil bezhlavě proti hlavnímu čelu Mistrova oddílu, to jest proti řadě výkonných kulometů. Výsledek na sebe nenechal dlouho čekat, Mistr a jeho přátelé se stali pány Anglie.

Ale při prohlídce padlých nepřátel byl Mistr jedním rytířem poraněn. Uhlal v jaskyni, která tvořila jeho hlavní stan a jeho největší přítel, Clarence, ho ošetřoval. Pomáhala mu jakási stařena. Jednou večer uviděl Clarence, jak stařena provádí nad spícím Mistrem jakési podivné kejkle. Na dotaz, co že to vlastně vyvádí, odpověděla:

"Zvítězili jste, ale jste přemoženi! Všichni rytíři zahynuli nebo zahanou - ale vy také! Všichni zemřete na tomto místě, - každý z vás - jen ON ne! On nyní spí a - bude spát celých třináct století. Já jsem Merlin!"

Na tomto místě zápisky, které za Mistra dopsal Clarence, končí.

Na následující straně přinášíme ukázkou sice ne ještě zcela dokonalých, ale dosajista moderním duchem vedených článků z Camelotského týdeníku ROSANA (vycházel s literární přílohou VULKÁN).

MÍSTNÍ ZVĚSTI

dobu - práce - události

- Počátkem přišlého měsíce vydá se na cestu výprava č.3, aby patrčila po panu S o g r a m o r o v i , zvaném Le Desónyxtmxfly patrčila po panu Sogaamkrovi, zvaném Le D e s i r o u s . V čele výpravy stojí jako velitel proslulý rytíř z Červeného travníku. Jemu poboku stojí pan P e r s a n t z Indie, jenž je znám jako mimorádně schopný, vzdělaný a dvorní rytíř a v každém ohledu znamenitý borec, jenž ani v boji na život a na smrt nikoho nezarmoutí a dále jako pomocný rytíř pan Palamides, zvaný Saracén, jenž nazpěvává a vyjádří výpověď o d o p n o u m o r n o s m h q y o z z u n o u u o v e t v o r o p y . Tentokrát jde opravdu o tuhého. Nejde o žádný výlet, všichni tito přeborníci jsou odhodláni na všechno a myslí to krvavě vážně.

- Vypravení pohřbu zesnulého pama D a l l e a n e e , syna vévody Cornwalského, zabitého rytířským soubojem s "Obrem a z l o - v a t e k o karabace" minulého úterka má pomezi Zacarované Pláňiny, bylo svěřeno rukám oblíbeného a osvědčeného majitele pohřebního ústavu našeho populárního spoluobčana p. M u m b l e h o , pravem zvaného králem všech obstaravatelů pohřbů, mezi nimiž není jediného, jenž by zaručeně vám lépe vyhověl při vystřihnutí vaší poslední smutné cesty z tohoto slzavého údolí, k úplné vaší spokojenosti, teč i vaší rodiny. Můžeme jej všem našim čtenářům co nejvšeleji doporučit, poskytnete mu příležitost, a přesvědčíte se. Při vypravení pěti pohřbů v jednom týdnu šestý zdarma!

- Pan B a r k e r jun., oblíbený správkař kovářských měchů jest již zase doma, vrátil se z delší cesty po našem okrese a vyhlíží velmi osmažený a zastxxxxxvzllmmnnfftt777,?dnrm osvěžený a zotluvený po své prādninové dovolené, kterou strávili po chvalně známých kovárnách v našem bližším i vzdalenějším okolí. Naši čtenářskou obec upozorňujeme na jeho inzerát na naší dnešní zadní straně; 217.364